

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-316/2026 din 22 octombrie 2026 cu privire la examinarea contestației formulate de Pavel Grosu împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026, emisă în privința procurorului Victor Cazacu

Președintele Consiliului Superior al Procurorilor / ședinței: Dumitru Obadă

Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Eduard Panea, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu, Mihail Sorbala și Sergiu Caraman

Membrul-raportor: Eduard Panea

Examinând în ședință publică, în procedură scrisă, contestația formulată de Pavel Grosu împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026, emisă în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Victor Cazacu, audiind informația prezentată de membrul-raportor Eduard Panea, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele și parcursul procedural

Circumstanțele reflectate în sesizare

1. La 19 februarie 2026 Pavel Grosu a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor, imputând procurorului Victor Cazacu pretinse abateri disciplinare în legătură cu activitatea desfășurată în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx.

2. Autorul a susținut că procurorul Victor Cazacu, în calitate de conducător al grupului de urmărire penală după strămutarea cauzei la Procuratura Anticorupție în septembrie 2019, a emis la 12 martie 2020 o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală a lui Xxxxx Xxxxx și Xxx Xxx și de clasare a procesului penal, deși, în interpretarea petiționarului, procesul fusese deja clasat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 25 februarie 2020.

3. În susținerea acestei poziții, petiționarul a făcut trimitere la încheierea judecătorească de instrucție din 25 februarie 2020, pronunțată în cadrul controlului judiciar asupra ordonanței procurorului Ghenadie Homițchi din 22 februarie 2018, privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Xxxxx Xxxxx, și a ordonanței procurorului ierarhic superior Adrian Popenco din 4 octombrie 2018. Pavel Grosu consideră că sintagma „și clasarea procesului penal”, menționată în dispozitivul încheierii, producea efectul încetării întregii proceduri penale și împiedica adoptarea oricăror acte ulterioare.

4. Petiționarul a imputat procurorului Victor Cazacu și faptul că nu ar fi solicitat corectarea sau contestarea încheierii din 25 februarie 2020 și că ar fi susținut în fața instanțelor de judecată poziții procesuale contrare intereselor sale. Aceste împrejurări au fost calificate de autor drept îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcare a drepturilor sale, cu referire la art. 38 lit. a) și e¹) din Legea nr. 3/2016.

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

5. În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, la 26 februarie 2026 sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare, fiind înregistrată cu nr. 43s/26.

Constatările Inspecției procurorilor

6. Inspecția procurorilor a verificat natura faptelor invocate și a identificat, între altele, actele de control procesual asupra ordonanței din 12 martie 2020. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 15 august 2023, plângerea lui Pavel Grosu împotriva ordonanței procurorului Victor Cazacu din 12 martie 2020 și a ordonanței procurorului ierarhic superior Serghei Gavajuc din 22 iunie 2020 a fost respinsă ca neîntemeiată.

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2023 a fost respins ca nefondat recursul lui Pavel Grosu, fiind menținută încheierea din 15 august 2023. Ulterior, prin ordonanța adjunctului procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Ion Pripa, din 24 decembrie 2025, cererea privind reluarea urmăririi penale în cauza nr. xxxxxxxxxxxx a fost respinsă ca inadmisibilă.

8. Inspecția a apreciat că argumentul referitor la încheierea din 25 februarie 2020 derivă din interpretarea diferită a dispozitivului actului judecătoresc. În decizia sa, Inspecția a avansat ipoteza că sintagma „și clasarea procesului penal” ar putea constitui o greșeală mecanică.

9. Inspecția a reținut că obiectul real al sesizării îl constituie contestarea legalității ordonanței procurorului din 12 martie 2020 și a poziției procesuale a acestuia în instanță, chestiuni supuse mecanismelor de control ierarhic și judiciar prevăzute de Codul de procedură penală. Constatând că sesizarea nu invocă fapte care să facă referință la abateri disciplinare, prin Decizia din 27 februarie 2026 Inspecția a respins-o ca vădit neîntemeiată, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016.

10. La 20 martie 2026 Pavel Grosu a contestat decizia Inspecției procurorilor, contestația fiind înregistrată la Colegiul de disciplină și etică cu nr. 136. Colegiul a constatat că aceasta a fost formulată în termen, decizia Inspecției fiind recepționată la 9 martie 2026.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

11. Prin Hotărârea nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026, Colegiul a respins contestația și a menținut Decizia Inspecției din 27 februarie 2026. Colegiul a apreciat că dezacordul cu ordonanța din 12 martie 2020 și cu poziția procurorului în instanță nu reprezintă, în sine, o abatere disciplinară și că nu au fost indicate sau probate acțiuni ori inacțiuni care să poată fi încadrate în art. 38 din Legea nr. 3/2016.

12. Colegiul a constatat că pretențiile invocate de contestatar privesc, în esență, legalitatea și temeinicia unei soluții procesuale adoptate de procuror în cadrul urmăririi penale, precum și poziția procesuală a procurorului în fața instanțelor de judecată. Or, asemenea aspecte urmează a fi verificate prin mecanismele procesual-penale prevăzute de Codul de procedură penală.

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

13. Colegiul a subliniat că procedura disciplinară nu are ca obiect reexaminarea soluțiilor procesuale ale procurorului și nici substituirea controlului exercitat de procurorul ierarhic superior sau de instanța de judecată. Competența Colegiului se limitează la verificarea existenței unor fapte care pot constitui abateri disciplinare, săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

14. În acest sens, simplul dezacord al contestatarului cu ordonanța procurorului nu poate echivala cu săvârșirea unei abateri disciplinare. Pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesară indicarea unor fapte concrete care să releve încălcarea obligațiilor de serviciu, exercitarea atribuțiilor cu rea-credință, în mod arbitrar, neargumentat sau cu încălcarea vădită a dispozițiilor legale. Colegiul a reținut că Inspecția procurorilor a constatat că ordonanța procurorului Victor Cazacu din 12 martie 2020 a fost supusă controlului procesual, iar plângerile formulate de Pavel Grosu împotriva acestuia au fost examinate și respinse ca neîntemeiate. Totodată, Colegiul a reținut că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 15.08.2023, a fost respinsă plângerea petiționarului împotriva ordonanței procurorului Victor Cazacu din 12.03.2020, precum și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior din 22.06.2020. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09.11.2023, recursul petiționarului a fost respins ca nefondat, fiind menținută soluția primei instanțe. Colegiul a reținut că cererea cet. Pavel Grosu privind reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. xxxxxxxxxx a fost respinsă ca inadmisibilă prin ordonanța adjunctului procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție din 24.12.2025. Colegiul a apreciat că, în mod întemeiat, Inspecția procurorilor a reținut că inspectorul nu își poate aroga competențele procurorului ierarhic superior și nici pe cele ale instanței de judecată, fiind în imposibilitate să substituie mecanismele legale de control procesual.

15. Colegiul a reținut că sesizarea formulată de Pavel Grosu nu conține elemente care să indice existența unei abateri disciplinare, ci exprimă dezacordul autorului cu o soluție procesuală adoptată în cadrul unei cauze penale, soluție care a fost supusă controlului procesual prevăzut de lege. Colegiul a apreciat că, în mod întemeiat, Inspecția procurorilor a concluzionat că nu există temei pentru intervenția sa disciplinară, întrucât aspectele invocate de petiționar țin de controlul procesual al actului procurorului. Eventualele obiecții privind legalitatea ordonanței din 12 martie 2020 urmau a fi valorificate prin căile procesuale prevăzute de Codul de procedură penală.

Circumstanțele și motivele expuse în contestația adresată Consiliului

16. La 16 iulie 2026, la Colegiul de disciplină și etică a fost înregistrată contestația depusă de Pavel Grosu împotriva Hotărârii Colegiului nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026, în care contestatarul a indicat că a luat cunoștință de hotărâre la 30 iunie 2026. Contestatarul a solicitat anularea Deciziei Inspecției procurorilor din 27 februarie 2026 și a Hotărârii Colegiului, precum și angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Victor Cazacu, reiterând criticile aduse Deciziei Inspecției.

17. Contestația a fost depusă în termenul de 15 zile lucrătoare prevăzut la art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, calculat de la data comunicării hotărârii contestate, întrucât aceasta a fost adoptată în procedură scrisă, fără citarea părților.

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

18. Contestatarul insistă că încheierea din 25 februarie 2020 era obligatorie și că, în absența contestării ori corectării sale, procurorul Victor Cazacu nu putea emite la 12 martie 2020 o ordonanță în aceeași cauză penală. În opinia sa, organele disciplinare au ignorat forța juridică a încheierii și au tratat nejustificat mențiunea privind clasarea drept eroare mecanică.

19. Contestatarul susține, de asemenea, că procurorul ar fi trebuit să invoce în fața instanțelor preținsele încălcări din investigația inițială și că susținerea ordonanțelor anterioare constituie abatere disciplinară. El critică aprecierea Inspecției potrivit căreia argumentele sale ar fi formale și declarative.

20. Prin cererea suplimentară la contestație din 17 septembrie 2026, Pavel Grosu a dezvoltat susțineri privind pretinsa falsificare a unor probe de către fostul ofițer de urmărire penală Xxxxx Xxxxx în legătură cu ridicarea înregistrărilor video din ianuarie 2015. Autorul face trimitere la ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 26 ianuarie 2015, la declarațiile administratorului cooperativei de construcție a xxxxxxxxxxxx (xxxxxxxxxx), la registrul de pază, la capturi ale unor fișiere video și la două rapoarte de expertiză judiciară din anul 2025, susținând că procurorul Victor Cazacu ar fi ignorat aceste împrejurări.

21. Suplimentul conține și critici la adresa modului în care Inspecția procurorilor și Colegiul au evaluat sesizarea, inclusiv reproșul că Inspecția nu ar fi solicitat și examinat toate înscrisurile enumerate de contestatar și nu i-ar fi cerut explicații suplimentare.

22. La 18 septembrie 2026, Pavel Grosu a adresat membrilor Consiliului Mihail Sorbala, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu și Sergiu Caraman o cerere (nr. de intrare 3573), prin care a reiterat argumentele din supliment și a anexat, în plus, corespondența purtată în anul 2024 cu Președinția Republicii Moldova și cu Procuratura Generală.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

23. Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr. 1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

24. Astfel, prin notificările din 30 iulie 2026, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea pozițiilor scrise și a probelor suplimentare.

25. Pavel Grosu a depus, la 17 septembrie 2026, cererea suplimentară la contestație, însoțită de copiile actelor menționate supra, iar în cadrul audienței acordate la 21 octombrie 2026 de membrul Consiliului Svetlana Balmuș a prezentat copiile încheierii

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 7 mai 2026, prin care i-a fost admisă parțial plângerea împotriva refuzului de înregistrare și examinare a sesizării privind pretinsa falsificare a probelor de către fostul ofițer de urmărire penală Xxxxx Xxxxx, și ale ordonanței procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, din 13 octombrie 2026, privind refuzul în începerea urmăririi penale pe același fapt.

26. *Procurorul Victor Cazacu* nu a depus nicio referință și nu a prezentat probe noi.

27. La 20 octombrie 2026, *Inspekția procurorilor, în persoana inspectorului Iurie Caraman*, a prezentat Consiliului o referință, prin care s-a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026. Inspekția a apreciat că atât sesizarea, cât și contestația se datorează confuziei autorului privind efectele juridice ale dispozitivului unei hotărâri judecătorești în raport cu soluția procesuală adoptată de procuror și nu se referă la fapte care pot constitui abateri disciplinare.

III. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

28. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

29. Examinând integral materialele procedurii disciplinare, argumentele formulate în contestație, constatările Inspekției procurorilor, considerentele Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026, precum și pozițiile scrise prezentate, Consiliul Superior al Procurorilor constată că argumentele contestatarului nu relevă împrejurări de fapt sau de drept apte să infirme concluziile organelor disciplinare și nici nu identifică elemente concrete care să justifice angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Victor Cazacu.

30. Consiliul subliniază că art. 38 din Legea nr. 3/2016 instituie răspunderea pentru conduite profesionale determinate, în condițiile legii. Existența unei interpretări divergente a unui act procesual, chiar dacă privește o problemă juridică importantă, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii disciplinare fără individualizarea conduitei imputabile și a elementelor constitutive ale abaterii.

31. Argumentul principal al lui Pavel Grosu impune delimitarea efectelor încheierii din 25 februarie 2020 de cele ale ordonanței din 12 martie 2020. Contestatarul deduce din expresia „și clasarea procesului penal” că întregul proces penal fusese definitiv închis anterior ordonanței procurorului. Inspekția a interpretat diferit această mențiune, raportând-o la obiectul plângerii formulate împotriva ordonanței din 22 februarie 2018, care privea scoaterea de sub urmărire penală a unei alte persoane.

32. Consiliul consideră necesar să distingă între constatarea unei eventuale neclarități a dispozitivului și competența de a stabili cu autoritate efectele juridice ale încheierii. Calificarea sintagmei drept „greșeală mecanică” de către Inspekție nu produce, prin ea însăși, rectificarea actului judecătoresc. Totuși, nici interpretarea unilaterală a contestatarului nu poate fi transformată automat în constatarea unei abateri disciplinare a

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

procurorului. Eventuala lămurire sau corectare a unui act judecătoresc ține de mecanismele procesuale corespunzătoare.

33. Totodată, din decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2020, aflată la materialele dosarului, rezultă că încheierea din 25 februarie 2020 a fost atacată cu recurs chiar de Pavel Grosu, iar instanța de recurs a menținut-o, obiectul controlului judiciar fiind circumscris ordonanței din 22 februarie 2018 și ordonanței procurorului ierarhic superior din 4 octombrie 2018 privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Xxxxx Xxxxx. Prin urmare, la data emiterii ordonanței din 12 martie 2020, încheierea nu era irevocabilă, iar teza contestatarului privind nesocotirea de către procuror a unei hotărâri judecătorești definitive nu își găsește suport în materialele cauzei.

34. Este relevant că ordonanța procurorului Victor Cazacu din 12 martie 2020 a fost efectiv contestată și supusă controlului judiciar. Prin încheierea din 15 august 2023 plângerea a fost respinsă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2023 soluția a fost menținută. Organele disciplinare nu pot ignora existența acestor hotărâri și nu se pot substitui instanțelor în reevaluarea aceleiași probleme procesuale.

35. Faptul că procurorul nu a solicitat rectificarea încheierii din 25 februarie 2020 sau că a susținut o anumită poziție în ședințele judiciare nu demonstrează, izolat, re-credința, arbitrariul ori neglijența gravă. Pentru o concluzie disciplinară ar fi necesare date concrete privind obligația profesională încălcată, conștientizarea caracterului nelegal al actului sau al măsurii și conduita imputabilă procurorului; asemenea elemente nu rezultă din sesizare și din materialele dosarului.

36. Independența procesuală a procurorului nu reprezintă imunitate față de răspunderea disciplinară. Ea impune însă ca dezacordul cu aprecierea probelor sau cu soluția procesuală să fie diferențiat de o conduită intenționat abuzivă ori grav neglijentă. În cauză, criticile referitoare la scoaterea de sub urmărire penală a lui Xxxxx Xxxxxx și Xxx Xxx au fost examinate în cadrul controlului procesual, iar petiționarul nu a individualizat probe care să transforme dezacordul cu soluția într-o abatere disciplinară distinctă.

37. În ceea ce privește suplimentul contestației, Consiliul observă că acesta introduce o serie de afirmații privind autenticitatea documentelor de ridicare a înregistrărilor video din ianuarie 2015 și conduita unui fost ofițer de urmărire penală. Aceste afirmații nu pot fi considerate dovedite numai prin reproducerea lor în contestație. De asemenea, pretinsa falsificare de probe de către un alt participant la procedură nu atrage automat răspunderea disciplinară a procurorului Victor Cazacu.

38. Pentru a justifica o asemenea răspundere, ar trebui stabilit că procurorul cunoștea existența unor falsificări concrete, că avea o obligație profesională determinată de a acționa și că a omis culpabil îndeplinirea acesteia. Materialele invocate nu demonstrează cumulativ aceste împrejurări. Aprecierea autenticității unor probe, constatarea unui eventual fals și stabilirea răspunderii penale a autorilor presupun proceduri și competențe distincte.

39. Nici materialele prezentate în audiența din 21 octombrie 2026 nu modifică această concluzie. Încheierea din 7 mai 2026 și ordonanța din 13 octombrie 2026 privesc examinarea sesizării de natură penală referitoare la acțiunile fostului ofițer de urmărire

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

penală Xxxxx Xxxxx, iar prin ordonanța din 13 octombrie 2026 s-a dispus refuzul în începerea urmăririi penale; niciunul dintre aceste acte nu conține constatări privind conduita procurorului Victor Cazacu.

40. Consiliul reține că unele înscrisuri invocate în supliment privesc evenimente din anul 2015, iar sesizarea disciplinară examinată a vizat în principal ordonanța din 12 martie 2020 și poziția procesuală ulterioară a procurorului. Extinderea automată a procedurii la orice faptă pretins nelegală din istoricul mai multor dosare penale ar depăși obiectul sesizării și ar împiedica individualizarea unei conduite disciplinare imputabile persoanei vizate.

41. Critica potrivit căreia Inspekția nu a ridicat toate documentele enumerate de contestatar trebuie apreciată în raport cu filtrul legal al sesizărilor vădit neîntemeiate. În temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, atunci când faptele descrise nu se referă la abateri disciplinare, respingerea sesizării nu este condiționată de efectuarea unei investigații exhaustive asupra legalității întregului probatoriu penal.

42. Consiliul nu minimalizează importanța obligativității hotărârilor judecătorești sau a obligației procurorilor de a respecta drepturile procesuale. Totuși, aplicarea acestor principii în cadrul unei proceduri disciplinare presupune verificarea unei încălcări profesionale concrete, iar nu preluarea necritică a concluziilor autorului sesizării privind nelegalitatea actelor procesuale.

43. Colegiul a explicat motivele pentru care a menținut decizia Inspekției, identificând obiectul sesizării, actele supuse controlului judiciar, limitele competenței disciplinare și lipsa unor date care să susțină încadrarea faptelor în art. 38 din Legea nr. 3/2016. Motivarea hotărârii permite înțelegerea rațiunilor soluției, chiar dacă nu răspunde în aceeași ordine fiecărei afirmații din sesizare.

44. Având în vedere circumstanțele nominalizate, Consiliul reține că angajarea răspunderii disciplinare este condiționată de îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv existența faptei ilicite, a vinovăției și a legăturii de cauzalitate dintre faptă și rezultatul prejudiciabil, criterii care urmează a fi analizate inclusiv prin prisma gradului de prejudiciabilitate a conduitei imputate.

45. În cadrul controlului exercitat, Consiliul a constatat că nu au fost identificate încălcări ale normelor de drept material sau procedural și că nu există probe relevante care să justifice sancționarea disciplinară a procurorului vizat.

46. În acest context, Consiliul apreciază că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică este suficient motivată, răspunde criticilor esențiale formulate și reflectă o corectă aplicare a normelor de drept material și procedural. Nu se constată erori de apreciere, omisiuni relevante sau încălcări ale drepturilor contestatarului care să justifice casarea hotărârii contestate.

47. În concluzie, Consiliul apreciază că motivele contestației și ale suplimentului nu demonstrează existența unor erori decisive de fapt sau de drept în Hotărârea Colegiului nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026 și nici nu furnizează temei suficient pentru a reține existența unei abateri disciplinare a procurorului Victor Cazacu. Soluția de menținere a deciziei Inspekției din 27 februarie 2026 se justifică prin natura preponderent procesuală a criticilor formulate și prin lipsa unor elemente disciplinare distincte, probate.

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

48. Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” admitterii contestației și 9 voturi „contra” admitterii contestației, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Pavel Grosu, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-91/2026 din 17 iunie 2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ